

بود آیا که در می‌کده ها بگشایند

گره از کار فروبسته ما بگشایند	1 بود آیا که در می‌کده ها بگشایند
دل قوی دار که از بهر خدا بگشایند	2 اگر از بهر دل زاهد خودبین بستند
بس در بسته به محراب دعا بگشایند	3 به صفای دل رندان صبوحی زدگان
تا همه مغبچکان زلف دوتا بگشایند	4 نامه تعزیت دختر رز بنویسید
تا حریفان همه خون از مژه ها بگشایند	5 گیسوی چنگ ببرید به مرگ می ناب
که در خانه تزویر و ریا بگشایند	6 در میخانه بستند خدایا مپسند
حافظ این خرقة که داری تو ببینی فردا	
7 که چه زنار ز زیرش به دعا بگشایند	

روایت شاملو

1، 2، 3، 4، 5، 6، 7

گره از کار فروبسته ما بگشایند.	باشد، ای دل، که در می‌کده ها بگشایند
بس در بسته به محراب دعا بگشایند.	به صفای دل رندان! که صبوحی زدگان
تا همه مغبچکان زلف دوتا بگشایند.	گیسوی چنگ ببرید به مرگ می ناب
تا حریفان همه خون از مژه ها بگشایند.	نامه تعزیت دختر رز برخوانید
که چه زنار ز زیرش به جفا بگشایند!	حافظ! این خرقة پشمینه ، ببینی فردا